

[Poul Nielson]

På et bestemt punkt er det nødvendigt at fremhæve, at der er en meget direkte skadevirkning af regeringens lovforslag, og det er vedrørende § 8, hvor man vil stikke et dræn ind i D.O.N.G.s datterselskab Dansk Olierør A/S. Det vil umuliggøre, at firmaet som sådant kan tjene penge, som så kan danne baggrund for normal kommercielt orienteret udvikling i koncernen som sådan.

Derfor er det også rigtigt at sige, at DORAS er omfattet af kulbrinteskatten med en marginal trækprocent på 83,5. Det blev fastslået sidste år. Hvad vil man mere end det? Ja, hvis man vil mere end det, er det, fordi lige så snart der overhovedet er et overskud, skal det ind i statskassen. Det er ikke en kommerciel tankegang. Ingen andre selskaber bliver jo behandlet på den måde. Hvorfor skal der være en særbehandling og altså en negativ særbehandling her? Det kan vi ikke se nogen logik i.

Vi mener også, at ministeren med dette koncentrerer magten og fjerner grundlaget for en selvstændig beslutningskompetence og et selvstændigt beslutningsansvar, som ellers skulle være til stede selskabsmæssigt i bestyrelsen for D.O.N.G., og flytter det, ikke nødvendigvis over til ministeren, men over til et tomrum mellem ministeren og folketinget, idet der, sådan som det er lagt op, skal ske en deling.

Jeg skal erindre om, at sidste år, da disse spørgsmål blev diskuteret, vægrede de borgerlige partier sig ved selve tanken om et repræsentantskab eller en anden måde, hvorpå ministeren ville kunne, som man sagde, dække sig ind i folketinget hele tiden. Det var man imod. Men det, der foreslås her, er jo det samme. Vi synes, det skaber uklarhed i stedet for noget som helst andet.

Der er behov for at respektere rollerne noget bedre, end der hidtil har været tale om, og det, der foreslås her, lever i hvert fald ikke op til det, energiministeren så smukt har sagt til Jydske Tidende den 21. november 1982 om, at selv om han er eneaktionær, skal han ikke diktere selskabernes daglige drift. Det er faktisk det, der bliver tale om.

Annelise Gotfredsen (KF):

Efter al den uro, der i de senere år har været om det statslige aktieselskab D.O.N.G., er det tilfredsstillende, at der nu bliver taget

initiativ til en lovgivning, der kan bringe forholdene omkring dette selskab og folketinget og ministeren ind i mere klare rammer, så der kan blive mere ro om foretagendet. Der har jo under tidligere debatter været vist stor forståelse for at få skabt denne parlamentariske kontrol, og vi kan fuldt ud støtte dette forslag og håber i øvrigt på, at udvalgsarbejdet vil skabe den fornødne forståelse og enighed.

Energiområdet er jo i disse år overordentlig risikopræget og inde i en dramatisk udvikling. Vi oplever nu et fald i oliepriserne, som jeg som forbruger kun kan være tilfreds med, og jeg deler ikke den tidligere ministers, hr. Poul Nielsons, forestillinger om, at forbrugerpriserne nu bør holdes kunstigt oppe. Jeg ville egentlig godt spørge hr. Poul Nielson, om disse tanker også deles af den socialdemokratiske gruppe eller de er udtryk for hr. Poul Nielsons egen opfattelse.

Men det er i hvert fald et område, hvor man kan se, at man risikerer at skulle investere store midler, og D.O.N.G. har allerede et stort kapitalbehov, som vil vokse yderligere i de næste årtier. Samfundets og folketingets øjne hviler med rette på dette selskab. Det er jo langtfra alt, der er foregået i D.O.N.G.s regie, som jeg vil betegne som kommercielt tilfredsstillende. Jeg behøver blot at nævne den klokkerene oliekontrakt, der ud over forskellige uheldige betingelser af politisk art kun tillod opsigelse fra én side, og det var ikke den danske.

I øvrigt nyder D.O.N.G. jo på visse områder en særstilling, som ikke er beskåret private selskaber, der må ligge under for den hårde konkurrences vilkår. Jeg hentyder til gasprojektet, som vækker konstant bekymring på grund af en tvivlsom rentabilitet, og som har nødvendiggjort en særlovgivning, der indebærer statslig underskudsdekning, for at man kan fastsætte en gaspris, der ikke dækker omkostningerne, og som man har holdt kunstigt lav, idet gassen ellers ville blive dyrere end andre energiformer og derfor usælgelig. Der er også skabt undtagelser fra monopoltilsynets almindelige regler, hvilket må anses for højst konkurrenceforvridende over for private foretagender.

D.O.N.G. kan jo under den gældende lovgivning foretage vidtgående dispositioner, når blot de ligger inden for vedtægterne og ikke kræver statslige bevillinger. Det kan